APPENZELLER SENNENHUND

Oprindelsesland: Schweiz

Anvendelse: Drivhund, hyrdehund, vagt-, hus- og gårdhund. I vore dage også som alsidig brugs- og familiehund

Klassifikation: FCI Gruppe 2 (Pinschere og Schnauzere, Molosser og Schweizer Sennenhunde), Sektion 3 (Schweizer Sennenhunde)
Uden brugsprøve

Historie: I 1853 blev en Appenzeller Sennenhund for første gang beskrevet i bogen "Tierleben der Alpenwelt" som "en klart gående korthåret, middelstor, flerfarvet Sennenhund af en ret ensartet, Spids-lignende type, der findes i visse egne, hvor den bruges dels som vagthund på gårdene, dels som drivhund for kvæget". I 1895 opfordrede racens store forkæmper, skovrider Max Sieber, SKG (Schweizerische Kynologische Gesellschaft) til at gøre noget for Appenzeller Sennenhund. I 1898 stillede myndighederne i kanton'en St Gallen 400 SFr til rådighed for avlsarbejdet med Appenzelleren. SKG nedsatte en kommission, racens særlige kendetegn blev fastlagt, og på det årlige marked i Altstätten blev fremstillet 9 hanner og 7 tæver, som erhvervede præmier på 5 til 10 Fr. Som en følge heraf blev 8 Appenzellere fremstillet på den første internationale hundeudstilling i Winterthur – i den forsøgsvis etablerede klasse "Sennenhunde". Takket være initiativ fra professor Albert Heim, der interesserede sig meget for Schweizer Sennenhunde og dermed også for Appenzelleren, grundlagde man i 1906 klubben "Appenzeller Sennenhunde Club" med opgave at bevare og styrke racen i dens naturlige tilstand. Indføring af hvalpene i "Appenzeller Hundestammbuch" blev gjort obligatorisk, og dermed begyndte den målrettede avl.

I 1914 udarbejdede professor A Heim den første gyldige racestandard. Det oprindelige område for avlen var Appenzellerland, men nu er racen udbredt over hele Schweiz og opdrættes også i mange andre lande. Begrebet "Appenzeller Sennenhund" er i dag klart defineret og afgrænset fra de øvrige Schweizer Sennenhunde. Skønt racen har fundet mange tilhængere, er dens avlsbasis stadig meget lille, og det er kun muligt ved ansvarsbevidst opdræt at opnå og fastholde racens fremragende arveanlæg.

APPENZELLER SENNENHUND

Helhedsindtryk: En trefarvet, middelstor, næsten kvadratisk bygget hund, harmonisk proportioneret overalt. Muskuløs, meget adræt og behændig. Udtrykket er gavtyve-agtigt.

Proportioner:
- Forhold skulderhøjde/kropslængde som 9 til 10. Hellere kompakt end lang
- Forhold næseparti/skalle som 4 til 5

Temperament: Livlig, temperamentsfuld, selvsikker og frygtløs. Lidt mistroisk over for fremmede. En ubestikkelig vagthund, munter og lærenem

Hoved: Af harmonisk størrelse i forhold til kroppen, let kileformet

Skalle: Temmelig flad, bredest mellem ørerne, gradvis smallere mod næsepartiet. Meget let markeret nakkeknude og moderat udviklet pandefure

Stop: Svagt markeret

Næse: Sort hos sorte hunde, brun (så mørk som muligt) hos havanna-brune hunde

Næseparti: Middelkraftigt, jævnt aftagende udefter, men ikke spidst. Underkæben er kraftig, og næseryggen er lige.

Læber: Tørre og tilliggende. De er sort pigmenterede hos sorte hunde, brune (så mørke som muligt) hos havanna-brune hunde. Mundvigen ses ikke.

Kæber, bid: Kraftigt, fuldstændigt og regelmæssigt saksebid. Tangbid tolereres. En manglende eller en dobbelt PM1 såvel som manglende M3'er tolereres.

Kinder: Kun ganske let fremtrædende

Øjne: Temmelig små, mandelformede, ikke udstående, noget skråtstillede mod næsen, med et levende udtryk. Øjenfarven er mørkebrun til brun hos sorte hunde, lysere brun (så mørk som muligt) hos havanna-brune hunde. Øjenrandene er godt tilliggende og sort pigmenterede hos sorte hunde, brunt (så mørk som muligt) hos havanna-brune hunde.

Ører: Ansat temmelig højt og bredt, båret hængende, liggende fladt ind mod kinderne. De er trekantede, med let afrundede spidser. Når hunden er opmærksom, løftes ørerne ved basis og drejes fremad, således at hovedet inkl. ørerne virker tydeligt trekantet, når man ser det forfra eller fra oven.

Hals: Nærmest kort, kraftig og tør

Krop: Kraftig og kompakt

Ryg: Moderat lang, fast og lige

Lænd: Kort, godt muskuløs

Kryds: Relativt kort, forløber fladt i fortsættelse af ryglinien

Bryst: Bredt og dybt, når ned til albuerne, med tydeligt forbryst. Brystbenet når tilstrækkeligt langt bagud. Brystkassen har rundt-ovalt tværsnit.

Underlinie, bug: Kun let optrukken

Hale: Højt ansat, kraftig og middellang, tæt behåret, idet hårene på undersiden er noget længere. Under bevægelse er halen tæt oprullet over krydset, båret på midten eller til en af siderne. I stand tolereres halen hængende i forskellige former.

APPENZELLER SENNENHUND

Lemmer: Kraftige med tør knoglebygning

Forpart: Generelt: Med god muskulatur. Set forfra er stillingen lige og parallel – ikke for snæver.

- Skuldre: Langt og skråtliggende skulderblad
- Overarm: Af samme længde som skulderbladet eller lidt kortere. Ikke for stump vinkel mod skulderbladet
- Albuer: Godt tilliggende
- Underarm: Lige og tør
- Mellemhånd: Set forfra i lige forlængelse af underarmen. Set fra siden ganske let vinklet

Bagpart: Generelt: Med god muskulatur. Set bagfra er stillingen lige og parallel – ikke for snæver. Den racetypiske vinkling bevirker en relativ stejl bagpart.

- Overlår: Temmelig langt og danner en ret lille vinkel mod hoftebenet
- Underlår: Af samme længde som overlåret eller en smule kortere. Tørt og godt kraftigt
- Haseled: Relativt højt ansat
- Mellemfod: Stillet lodret og parallelt, noget længere end mellemhånden, hverken ind- eller udaddrejet. Vildkløer skal fjernes, undtagen i lande, hvor fjernelse af vildkløer ikke er lovligt. NB: Det er forbudt at fjerne vildkløer i Danmark.

Poter: Korte, med hvælvede, tæt sluttede tæer og kraftige trædepuder

Bevægelse: Med kraftigt fraskub og godt fremgreb. I trav bevæges benene i lige linie – set både forfra og bagfra.

Pels:

- Hårlag: Dobbelt pels (Stockhaar), fast og tilliggende. Dækpelsen er tæt og blank, underulden tæt og sort, brun eller grå. Det er uønsket, at underulden kan ses gennem dækpelsen. Let bølget pels tolereres kun over manke og ryg, men er uønsket.
- Farve: Grundfarven er sort eller havanna-brun, med mest mulige symmetriske aftegninger af brunrødt og hvidt. Små, brunrøde aftegninger (pletter) over øjnene. Brunrøde aftegninger på kinderne, på brystet (til højre og venstre i området ved skulderleddet) og på benene, idet den brunrøde farve altid skal være placeret mellem den sorte eller havanna-brune pels og de hvide aftegninger.

  Hvide aftegninger:

  - En tydelig, hvid blis, der uden afbrydelse går fra skallen ned over næseryggen, hvorfra den helt eller delvis kan omslutte næsepartiet.
  - Hvidt fra hagen ubrudt ned over struben til brystet
  - Hvidt på alle fire poter
  - Hvidt på halespidsen
  - Hvid nakkeplet eller en halv halsring tolereres
  - En tynd hvid ring helt rundt om halsen er ligeledes tolereret, men uønsket.

APPENZELLER SENNENHUND

Størrelse: Skulderhøjde: Hanner 52 til 56 cm

Tæver 50 til 54 cm

Tolerance +/- 2 cm

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende.

- Manglende kønspræg
- Meget lang og uharmonisk kropsbygnng
- Spinkel eller for grov knoglebygning
- Utilstrækkelig muskulatur
- Meget svært eller meget let hoved
- Rund (hvælvet) skalle
- For stærkt udpræget stop
- Næsepartiet for langt, for kort, tyndt eller spinkelt. Næseryggen ikke lige.
- Læberne for fyldige
- Mere end en manglende PM1
- For kraftigt udviklede kinder
- Øjnene runde, udstående eller lyse
- Ørerne for små, for store, udstående, for højt eller for lavt ansatte
- Hængeryg, karperyg
- Faldende eller overbygget kryds
- Opkneben bug
- Fladribbet eller tøndeformet brystkasse, manglende forbryst, for kort brystben
- Halen løst oprullet, idet halespidsen dog mindst berører haleroden
- Utilstrækkelig vinkling i forpart og/eller bagpart
- Udaddrejede albuer
- Bløde håndrødder
- Kohasethed
- Aflangt-ovale poter (harepoter), spredte tæer
- Ukorrekt bevægelse – f.eks. korte, trippende skridt, snæver, krydsende
- Underulden skinner igennem dækpelsen

Aftegningsfejl:

- Sorte småpletter i det hvide
- Brudt blis
- Gennemgående, bred, hvid halsring
- Opdelt hvidt på brystet
- Det hvide på poterne når tydeligt over håndroden (”støvler”).
- Manglende hvidt på halespids og poter
- Under- eller overstørrelse ud over tolerancen
- Usikkert væsen, uden temperament, let aggressivitet

Diskvalificerende fejl:

- Skyhed, aggressivitet.
- Enhver hund, der tydeligt viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Overbid, underbid, krydsbid
- Entropion, ektropion.
- Blå øjne, glasøjne

- Halen båret seglformet (halespidsen berører ikke haleroden)
- Anden pelstype end dobbeltpels (Stockhaar)
- Pelsen ikke trefarvet
- Anden grundfarve end sort – hhv. havanna-brun

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk bygning bør anvendes i avlen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

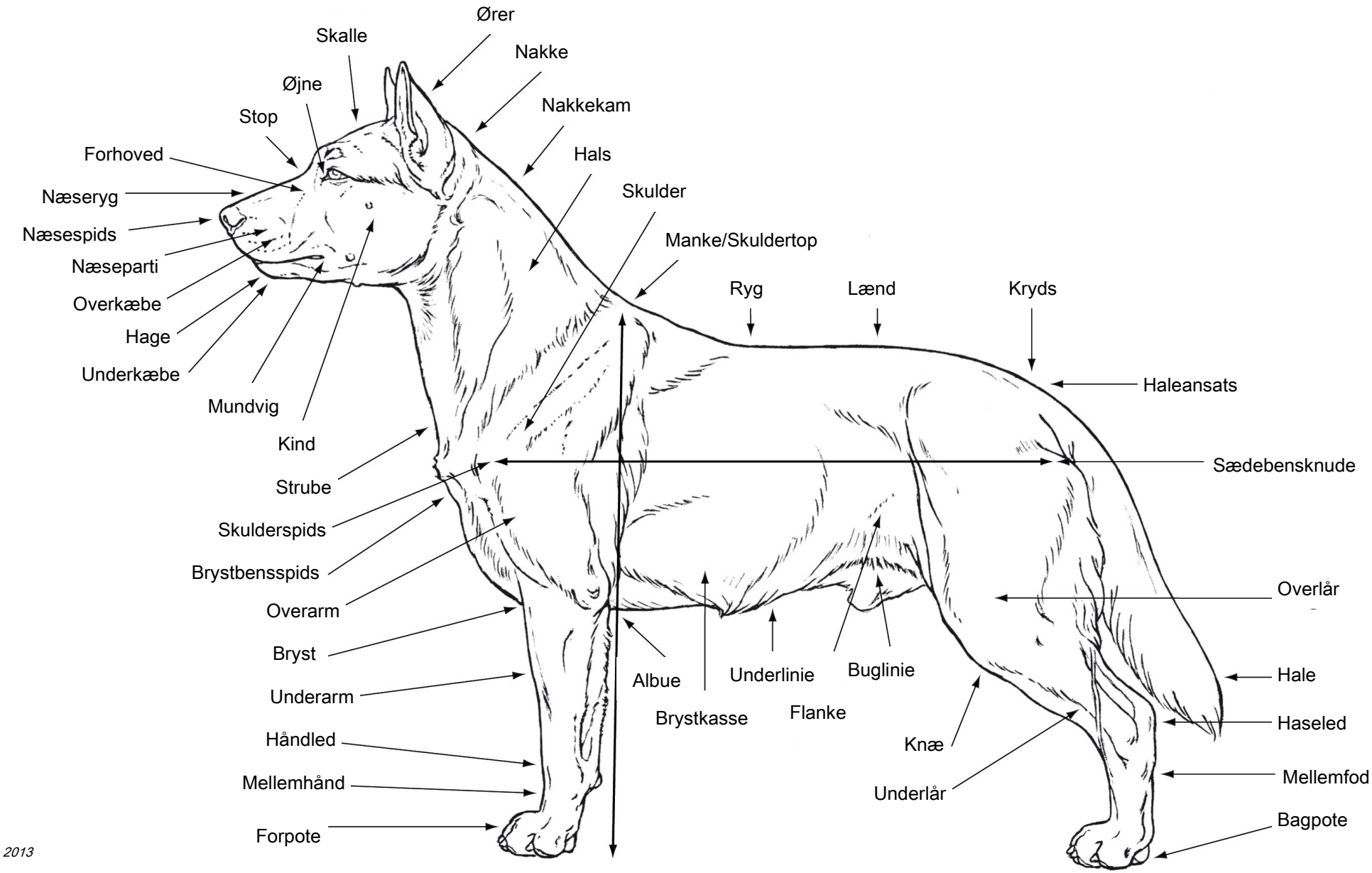
Standarden udgivet af FCI 5 MAJ 2003

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

FEBRUAR 2017

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i JANUAR 2006 ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk

Bystrup 2013